

Brev til Silas — 5 år

Et fødselsdagsbrev til Silas om sten, hvorfor-spørgsmål og at lære verden at kende sammen.

2026.05.28 14:14 DENNIS HEDEGREEN JOURNAL OPEN-NOTE
[HTTPS://HEDEGREENRESEARCH.COM/ARTICLES/BREV-TIL-SILAS-5-AAR/](https://hedegreenresearch.com/articles/brev-til-silas-5-aar/)

Stenene og alle dine hvorfor

Min kære søn,

du kom ind i verden i en mærkelig tid.

Du blev født, mens verden stadig stod lidt skævt. Voksne gik med masker. Folk holdt afstand. Hænder skulle sprittes af. Ting var lukkede, åbne, lukkede igen, og de voksne omkring dig prøvede selv at forstå, hvad der skete.

Du vidste det selvfølgelig ikke sådan.

For dig var det bare verden.

Det tænker jeg tit over. At din første tid i livet begyndte i en verden, hvor ansigter nogle gange var halve, hvor smil kunne være gemt bag stof, og hvor voksne sagde “pas på” lidt oftere, end børn burde høre det.

Nu fylder du 5 år.

Og jeg ville ønske, jeg havde skrevet sådan et brev til dig hvert år fra starten. Da du blev 1. Da du blev 2. Da du blev 3. Da du blev 4.

Det gjorde jeg ikke.

Ikke fordi du ikke var vigtig nok. Aldrig derfor. Men fordi jeg først nu forstår, at nogle ting skal gemmes, mens de sker. Ikke kun som billeder. Ikke kun som små minder på en telefon. Men som ord. Som spor. Som noget du en dag kan læse og mærke: sådan så min far mig dengang.

Så jeg starter nu.

Ikke perfekt. Ikke fra begyndelsen. Men ærligt.

Fortiden er fortid. Nu er nu. Og fra nu af vil jeg prøve at skrive til dig hvert år.

Lige nu har du dine egne verdener. Verdener med farver, baner, figurer, lyde, farer og små missioner. Du kan gå helt ind i dem, som om livet er noget, man kan hoppe rundt i, prøve sig frem i, falde ned i, grine af og starte igen.

Det kan jeg godt lide ved dig.

Du leger ikke kun. Du undersøger. Du går ind i verden med hele kroppen. Du vil vide, hvad der sker, hvis man gør sådan. Hvis man prøver igen. Hvis man går en anden vej. Hvis der måske findes en hemmelig dør.

Og lige nu samler du sten.

I går og i dag gik du rundt og fandt sten, fordi jeg havde fortalt dig, at glas kommer fra noget, der engang var sten og sand. Og så blev det straks til noget i din verden.

Hvis glas kan komme fra sten, så kan sten måske blive til vinduer.

Og hvis vi en dag skal bygge det hus, vi taler om, så skal vi jo bruge vinduer.

Det er sådan, jeg elsker at se dig tænke. Du tager ikke bare en forklaring og lægger den væk. Du bygger videre på den. Du gør den til en mission. En sten bliver ikke bare en sten. Den bliver måske starten på et vindue. Og et vindue bliver måske starten på et hus.

Det minder mig om, hvorfor jeg aldrig bare vil give dig et hurtigt svar og gå videre.

For når du spørger hvorfor, åbner der sig nogle gange en hel verden.

Og nogle gange starter den verden med en sten i hånden.

Du spørger hele tiden:

Hvorfor?

Hvorfor gør vi sådan?

Hvorfor sker det?

Hvorfor siger man det?

Hvorfor er verden sådan?

Nogle voksne bliver trætte af hvorfor. Det forstår jeg godt. Et hvorfor kan komme på det mest upraktiske tidspunkt. Når man er træt. Når man skal ud ad døren. Når maden skal laves. Når hjernen bare gerne vil have ro.

Men jeg elsker dine hvorfor.

Ikke fordi jeg altid kender svaret. Det gør jeg ikke. Og jeg håber faktisk aldrig, du tror, at din far ved alt.

For det vigtigste, jeg prøver at lære dig, er ikke svaret.

Det vigtigste er, at vi kan finde ud af det sammen.

Når du spørger mig hvorfor, prøver jeg ikke bare at lukke spørgsmålet med et hurtigt svar. Jeg prøver at gå ind i spørgsmålet med dig. Vi kan kigge. Vi kan tænke. Vi kan undersøge. Vi kan spørge nogen. Vi kan prøve at forstå verden lidt bedre, én lille ting ad gangen.

Der har endnu ikke været et spørgsmål, hvor vi ikke i det mindste har prøvet at finde svaret sammen.

Det er jeg stolt af.

Ikke af mig selv. Af os.

For du lærer mig også noget. Du minder mig om, at verden ikke er selvforklarende. Den skal åbnes. Igen og igen. Også for voksne.

Du vokser op i en tid, hvor maskiner kan svare på næsten alt. Du kommer til at leve med kunstig intelligens på en måde, jeg aldrig gjorde som barn. Måske vil du en dag kunne spørge en maskine om hvad som helst og få et svar med det samme.

Men jeg håber, du lærer noget vigtigere end at få hurtige svar.

Jeg håber, du lærer at spørge ordentligt.

Hvordan ved vi det?

Hvem siger det?

Kan vi teste det?

Hvad hvis svaret er forkert?

Hvad kan vi selv se?

Hvad mangler vi at forstå?

For sådan tror jeg, man bliver fri.

Ikke ved at have alle svarene.

Men ved ikke at være bange for spørgsmålene.

Du er mit barn, men du er ikke mit projekt. Du er ikke noget, jeg skal forme færdigt. Du er et menneske, jeg får lov til at gå ved siden af i et stykke tid.

Og jeg lover dig ikke, at jeg altid gør alting rigtigt.

Det ville være løgn.

Men jeg lover dig, at jeg vil prøve. Jeg vil prøve at lytte. Jeg vil prøve at være nysgerrig sammen med dig. Jeg vil prøve ikke at gøre dine spørgsmål små, bare fordi de kommer fra et lille menneske.

For dine spørgsmål er ikke små.

De er begyndelsen på din måde at forstå verden på.

Så mit første fødselsdagsbrev til dig handler egentlig bare om dette:

Bliv ved med at spørge hvorfor.

Men lær også at lytte.

Lær at vente.

Lær at kigge selv.

Lær at sige: "det ved jeg ikke endnu."

Det er en stærk sætning.

Måske en af de stærkeste.

For når man siger “det ved jeg ikke endnu”, så har man ikke tabt. Så har man åbnet døren.

Tillykke med fødselsdagen, min søn.

Jeg prøver ikke at give dig verden færdig.

Jeg prøver at lære dig, hvordan vi åbner den.

Jeg elsker dig.

Far

RELATION MEMORY

TRANSLATION [Letter to Silas – Age 5](#) · English companion version of the same birthday letter.

CANONICAL URL: [HTTPS://HEDEGREENRESEARCH.COM/ARTICLES/BREV-TIL-SILAS-5-AAR/](https://hedegreenresearch.com/articles/brev-til-silas-5-aar/)
PDF VIEW GENERATED: 2026-07-11T15:35:45.759Z